

HAND-OUT 2 Leven uit de Bron

Bronwoord: ZEGEN

Efeze 1:3-14

Hoe verbind je 'Leven uit de Bron' met het woord 'zegen' vanuit dit Bijbelgedeelte?

*Gezegend zij de God en
Vader van onze Heere
Jezus Christus, Die ons
gezegend heeft met
alle geestelijke zegen in
de hemelse gewesten
in Christus*

Kerntekst: EFEZE 1:3

Hemelse zegeningen...

- Bent jij een gezegend mens?
- Wat is het verschil tussen aardse zegeningen en geestelijke zegeningen?
- Schrijf een persoonlijke Zegening (lofprijzing/Beracha) op in eigen woorden en begint met: *Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die mij ...*
(In de kring: deel deze met elkaar)

Waterdruppels

- Een prachtige lofzang en zegenbede! In één lange zin bezingt Paulus het reddend handelen van God 'in Christus'. Een uitbundige lofprijzing met als terugkerend refrein "tot lof van Zijn heerlijkheid" (verzen 6, 12 en 14). Het is goed te bedenken dat dit eigenlijk een gebed is en naar goed joods gebruik bestaat een gebed vooral uit danken – Gods grootheid en goedheid wordt telkens opnieuw uitgesproken. De gemeente wordt herinnerd aan wat God gedaan heeft, doet en zal doen. Het 'in Christus' keert regelmatig terug. God heeft mensen gezegend, uitgekozen, voorbestemd, verlost, vergeven, genade geschonken en wijsheid en inzicht gegeven. Het loopt uit op de uitvoering van Gods voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken. En Zijn besluit om alles in hemel en op aarde onder één hoofd samen te brengen, namelijk in Christus (vers 10).

De brief begint met een uitbundige lofprijzing op God en Christus.

Krijgt dat ook zo vorm in ons leven en in de Arkgemeente? Hoe geven wij dat vorm?
Wat betekent het dat je God zegent? Zou je het zelf ook in je gebed zo verwoorden?

- Indeling 1:3-14

Je kunt dit gedeelte op verschillende manieren indelen. Hoe is de indeling trinitarisch (Vader-Zoon-Heilige Geest)?

Wat zegt dit over

- de Vader
- de Zoon
- de Heilige Geest

Hoe is de indeling volgens Verleden-heden-toekomst?

Wat zegt dit over het

- verleden
- heden
- toekomst

Zou je nog een andere indeling kunnen maken?

💧 **Dit is Bijbelgedeelte is geen dogmatiek maar doxologie.**

Wat betekent dat volgens jou? Ben je het daarmee eens? Heeft dat betekenis voor de wijze waarop je dit stuk leest/bespreekt?

💧 We zien in dit bijbelgedeelte dat:

- God de Vader de Bron van onze zegeningen is;
- We niet alleen gezegend zijn “met” of “door” Christus, maar “in Christus”;
- We gezegend zijn met alle zegening waarmee ook Christus door God is gezegend;
- God ons alles heeft gegeven, er is niets dat Hij ons nog meer zou kunnen geven.
We zijn met de hoogste zegeningen gezegend, die onze God en Vader te geven heeft – met alle geestelijke zegening.
Zie ook Rom. 8: 32 *“Hoe zal Hij Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?”*;
- Onze zegeningen geestelijk en hemels zijn en van een hogere orde dan we konden weten;
- We deze zegeningen op aarde al bezitten, niets en niemand kan ze van ons roven;
- We nu al Zijn kinderen mogen zijn (vers 5 en 14).

Als we dat zien en op ons in laten werken, wie wil dan niet God aanbidden en instemmen met de lofzang van de apostel Paulus?

💧 **IN Christus** is voor Paulus wezenlijk in al zijn brieven.

Hoe vaak komt het in dit gedeelte voor? Wat bedoelt Paulus met die uitdrukking? Wat betekent het voor jou dat je ‘in Jezus Christus’ bent?

💧 De tien Geestelijke zegeningen:

1. Uitverkoren zijn
2. de adoptie tot kinderen
3. begunadiging in de Geliefde
4. verlossing door Zijn bloed
5. Vergeving van de overtredingen
6. wijsheid en bedachtzaamheid
7. de bekendmaking van Zijn geheimenis
8. zijn erfdeel zijn
9. de verzegeling met de Geest van de belofte
10. De Geest als het onderpand van onze erfenis

Welke zegening spreekt je het meest aan? Waarom? Bespreek verder wat die zegening allemaal persoonlijk voor je en voor de gemeente/kerk inhoudt?

💧 Citaat: ‘In de kerk gaat het meestal over het geestelijke en eeuwige, maar wat heb ik daar hier en nu aan?’ Herken je deze opmerkingen bij jezelf of bij anderen om je heen? Hoe kunnen deze geestelijke zegeningen betekenis krijgen in het hier en nu?

💧 In vers 12 en 13 maakt Paulus het onderscheid in ‘Wij’ en ‘U’ (mv, jullie). Wij, zegt Paulus, wij Joden, wij hadden al eerder onze hoop op de Messias gevestigd, al eeuwen lang, en nu ook U, jullie, uit de

heidenvolken, nu jullie dit evangelie van jullie redding hebben gehoord, het woord der waarheid, nu zijn jullie ook in Hem door het geloof!

Misschien is dat het grote geheimenis van God, Jood en heiden, vallen samen onder Zijn zegen. Eindelijk nu worden in de Zoon van Abraham, alle volken gezegend, ontvangen ook jullie geestelijke zegeningen in de Messias. In Hem... ook U! Eerst de Jood, dan de Griek, straks werkt Paulus dat verder uit, maar hier de verwondering: de volken worden meegenomen in de beracha.

Lees hierbij Genesis 12:1-3. Wat betekent dit in het licht van Paulus woorden? Is het onderscheidt dat Paulus hier maakt tussen Joden en Heidenvolken ook vandaag nog van belang? *(We komen hier later in de preken serie nog op terug bij Hoofdstuk 2)*

- Kenmerkend voor onze gevallen wereld is dat alles uit elkaar valt. Wij ervaren vaak het uiteenvallen van de dingen. Het uit elkaar drijven. Menselijk leven dat de weg van de dood, van het uit elkaar vallen, gaat. In vers 10 staat dat God alles weer in Christus bijeen wil brengen.

Noem een paar voorbeelden waarin je ziet dat in deze wereld dingen 'uit elkaar vallen'. Waar zie je al iets zichtbaar worden van het bijeenbrengen in Christus? In hoeverre kijkt de gemeente uit naar de bedeling van de volheid van de tijden?

- Paulus begint op Joodse wijze met een Beracha, een Zegening. Hij zegent God. Zie hiernaast een Joodse gebed (de Kaddiesj) uit de liturgie van de synagoge.

Vergelijk het eens met de lofprijzing van Paulus. Wat zijn de overeenkomsten en wat de verschillen?

Hoewel het ook bij overlijdens gebruikt wordt door de nabestaanden, is het geen gebed voor de doden. Er komt geen vermelding van overledenen in voor. Het bevat wel een bede om een spoedige komst van het Koninkrijk Gods.

Wat vind je ervan dat deze lofzegging juist ook gebeden wordt bij het overlijden van iemand.

De Kaddisj, is een van de belangrijkste gebeden van het jodendom, naast het Sjema en het Achttiengebed (Sjemonee esree). Bij de dagelijkse gebeden en bij de eredienst neemt de Kaddisj een grote plaats in. Het wordt bij drie verschillende gelegenheden gebruikt. Het gebed wordt altijd staand uitgesproken. De Kaddisj wordt door de voorganger, de chazan, hardop gelezen oa als afronding na een thora-lezing. Het is daarmee een regulier onderdeel van de synagogedienst.

Bovendien wordt de Kaddisj na een overlijden van een ouder gedurende de rouwperiode door een zoon uitgesproken, dat wel zeggen gedurende 11 maanden na het overlijden. In liberale kringen mag ook een dochter van de overledene de Kaddisj zeggen.

De Kaddisj is een gebed waarin God in zeer veel termen geprezen wordt.

Het gebed maakt gebruik van 10 werkwoorden, die alle een lofprijzing zijn voor God.[1] Het getal 10 staat symbool voor de 10 geboden, maar ook voor de 10 maal dat God sprak volgens het Scheppingsverhaal in het boek Genesis.

Moge zijn grote naam verheven en geheiligd worden
in de wereld die hij geschapen heeft naar zijn wil.
Moge zijn koninkrijk erkend worden in uw leven
en in uw dagen
en in het leven van het gehele huis van Israël,
weldra en spoedig.
Zegt nu: Amen

Moge zijn grote naam gezegend zijn nu en voor altijd.
Gezegend, geprezen, gevierd, en hoog en hoger
steeds verheven
Verheerlijkt, gehuldigd en bejubeld worde de
naam van de Heilige,
gezegend zij hij
hoog boven iedere zegening, elk lied,
lof en troost die op de wereld gezegd wordt.
Zegt nu: Amen

Moge er veel vrede uit de hemel komen en
leven!
Over ons en over heel Israël.
Zegt nu: Amen

Hij die vrede maakt in zijn hoge sferen,
zal ook vrede maken voor ons en voor geheel
Israël
Zegt nu: Amen